

Erasmus dla seniorów

2019-05-13

Moja znajoma wyjeżdża na Erasmusa, czyli na stypendium, które dotychczas kojarzyło się mnie i zapewne bardzo wielu osobom z podróżami młodzieży studiującej. Tymczasem moja znajoma już do tego pokolenia nie należy. Nieco się więc zdziwiłam jej planami, a następnie zainteresowałam sprawą.

Okazuje się, że w 2012 r. Ogólnopolska Federacja Uniwersytetów Trzeciego Wieku, po zapoznaniu się z prezentacją Programu „Erasmus dla wszystkich” w kształcie zaproponowanym przez Komisję Europejską stwierdziła, że w dalszym ciągu osoby starsze są marginalizowane i należałoby nieco pozmieniać w dokumentach unijnych.

W wielu miejscach w Polsce świetnie funkcjonują stypendia dla seniorów. Wystarczy tylko wiedzieć, gdzie zajrzeć. Zawstydzona moją dotychczasową ignorancją postaram się przedstawić to, czego się dowiedziałam, i zachęcić do korzystania z tej możliwości.

Erasmus+ to program Unii Europejskiej w dziedzinie edukacji, szkoleń i sportu na lata 2014–2020. Jego całkowity budżet wynosi 14,7 mld euro. Erasmus+ opiera się na osiągnięciach europejskich programów edukacyjnych, które funkcjonowały przez 25 lat i jest wynikiem połączenia następujących europejskich inicjatyw realizowanych przez Komisję Europejską w latach 2007–2013: programu „Uczenie się przez całe życie”, programu „Młodzież w działaniu”, Erasmus Mundus, Tempus, Alfa, Edulink, oraz programów współpracy z krajami uprzemysłowionymi w dziedzinie szkolnictwa wyższego. W programie uczestniczą 34 kraje (w tym 28 państw należących do Unii i inne – takie jak Republika Macedonii, Islandia, Liechtenstein, Norwegia, Turcja, Serbia).

Propozycji dla osób starszych jest wiele, m.in. i taka nazwana „Mobilnością edukacyjną”. Wyjazdy zaplanowane w ramach projektu muszą wynikać z potrzeb dotyczących poprawy jakości pracy, poszerzenia oferty i umiędzynarodowienia organizacji wnioskującej (wniosek może złożyć również krajowe konsorcjum) w obszarze niezawodowej edukacji dorosłych. Potrzeby te należy zidentyfikować i opisać we wniosku o dofinansowanie w tzw. Europejskim Planie Rozwoju.

Zasadniczym działaniem w projekcie są edukacyjne wyjazdy zagraniczne do [krajów programu Erasmus+](#), trwające od dwóch dni do dwóch miesięcy. Programy oferują, m.in.: udział w kursach, szkoleniach, konferencjach, obserwacjach pracy w organizacji zajmującej się niezawodową edukacją dorosłych (tzw. job shadowing), prowadzenie zajęć dla dorosłych słuchaczy. Poza projektem „Mobilność edukacyjna” prowadzone są także i inne, np. „Partnerstwa strategiczne”.

Bardzo ważnym elementem systemu wydaje się utworzona w 2014 r. platforma EPAL (elektroniczna platforma na rzecz uczenia się dorosłych w Europie). Adres platformy to www.ec.europa.eu/epale/pl. Celem EPAL jest stworzenie europejskiej społeczności specjalistów w zakresie uczenia się dorosłych. Platforma dostępna jest w języku polskim. Można na niej znaleźć partnerów do zbudowania wspólnych projektów dotyczących uczenia się ludzi dorosłych, a także popatrzeć na kalendarz wydarzeń organizowanych w Europie i dodać własną propozycję. EPAL proponuje bogatą bibliotekę, gdzie natrafimy na materiały edukacyjne dotyczące osób starszych. Spotkałam tam ciekawe i inspirujące

**Magiczny
Kraków**

pomysły na blogach, które są podpięte na platformie. EPALÉ istnieje oczywiście także na Facebooku. Namawiam Państwa do zainteresowania się możliwościami, jakie dają programy europejskie dla seniorów. Przecież wiemy, że człowiek uczy się przez całe życie. A inspiracji nigdy nie jest za wiele. Życzę udanych podróży.

Małgorzata Jantos, Przewodnicząca Komisji Kultury i Ochrony Zabytków